

sin Mund, altfor dyrt, som min Nabo bemærkede.

Finansministeren: Jeg maa bede om Forladelse, om jeg hendraager Opmærksomheden noget fra Sufferet, men jeg er ellers bange for, ikke at faae de Bemærkninger fremsatte, som jeg har at gjøre ved nogle af de øvrige Forslag, der af Udvalget ere stillede til § 1. Der er af det ærede Udvalg foreslaaet at optage nogle Varer som creditoplagsberettigede, som Regjeringen meente maatte undtages derfra. Efter den Maade, hvorpaa det er fremfat af det ærede Udvalg, finder jeg imidlertid ingen Anledning til at erklære mig derimod; thi derved, at Tilskrivningskvantiteterne ere bestemt saa betydeligt højere, end de tidligere have været beregnede, er i det Væsentlige den Frygt og den Betænkelse imedegaet, som Regjeringen havde Anledning til at nære i denne Sag, nemlig, at Afgangen til Creditoplagsretten blev benyttet af mindre betydelige, uvederhæftige Folk, hvorimod den større reelle Handel ikke havde tilstrækkelig Fordeel deraf. Naar man stiller Sagen saaledes, som af Udvalget er foreslaaet, saa kunne disse Hensyn forbindes, og jeg har derfor ikke nogen Anledning til at erklære mig derimod; det Hele angaaer jo ogsaa kun nogle faa Sætter. Derimod maa jeg gjøre det ærede Udvalg opmærksom paa, at, naar der under „Bomuldsmanufakturvarer“ er sat, som havende Afgang til Creditoplag, „trykkede Menvarer“, uden nogen videre Betegnelse, saa er det ikke ganske correct; der maa, efter min Mening, tilføies „i uanskaarne Stykker“. Saaledes lyder Tarifen i Diebliffet, og det er desuden i Overeensstemmelse med de almindelige Regler for Benyttelsen af Creditoplagsretten, at det kun er i heel, uanbrudt Emballage, i uanskaarne Stykker, at Creditoplagsretten tilstaaes, ligesom det ogsaa er i Overeensstemmelse med de Bemærkninger, som have været

meddeelte af flere kyndige Manufacturhandlere her i Staden, og som have været Veiledning saavel for det ærede Udvalg som for mig ved denne Sags Dvervelse. Det hedder nemlig i disse Bemærkninger: „trykkede Menvarer, som sædvanligt paa Dplag“; jeg antager nu, at det er de ærede Mænds Mening, at der med Hensyn til Creditoplagsretten for trykkede Menvarer skulde forholdes netop paa samme Maade, som hidtil, at Creditoplagsretten altsaa kun skulde tilstaaes disse Varer, forsaavidt de kom i uanskaarne Stykker. Ligeledes finder jeg ved „hvide Bomuldsvarer“, at det er nødvendigt, at der tilføies „samt Vat“, i Overeensstemmelse med den gjældende Tarif. Jeg antager, at denne Tilføining, saavel som de foregaaende, kun er undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, og at det ikke er nogen Meningsforskjel, der er Aarsag hertil; af den Grund har jeg heller ikke stillet noget Endringsforslag til denne Behandling, men skal derimod forbeholde mig dette til 3die Behandling, saafremt det ærede Udvalg ikke selv skulde ville gaae ind derpaa. Hvad angaaer „Linnedvarer“, da er ligeledes derved i mine Tanker en forandret Redaction nødvendig. Naar nemlig Udvalgets Forslag gaaer ud paa, at der strax skal begyndes med den Position „Linnedgods (uden iblandet Silke) samt Ravndug osv.“, saa passer den ikke ganske. Saavidt jeg veed, er den saaledes optagen af de Bemærkninger, som have været meddeelte fra nogle Manufacturhandlere her i Byen; men ordlydende lader den sig ikke optage, fordi der dertil tillige knyttede sig Forslag om en Forandring af Talstørrelserne, hvorpaa det ærede Udvalg, ifølge de af mig meddeelte Bemærkninger, ikke er gaaet ind. Udvalget har, hvad selve Tolden angaaer, holdt sig til det Nu-gjældende, og er alene gaaet ind paa en Forandring i Henseende til Dplags-, Tilskrivnings- og Fraskrivningskvantiteterne.